

РЕШЕНИЕ

№ 16237

гр. София, 08.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 15.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **834** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на В. Д. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], ул.“6-ти Септември“ № 12, ет.2, ап.5, срещу РА № Р-22221220008294-091-001/17.08.2021г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 1766/19.11.2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, с който е ангажирана отговорност по чл.19, ал.1 от ДОПК, в качеството и на управител на „Виви Фешън 1“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за корпоративен данък в размер на 11604.8 лв. и за ДДС в размер на 63235.00 лв., ведно със съответните лихви за забава в размер на 41488.53 лв.

Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, излага подробни съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Соочи, че в хода на ревизионното производство са представени достатъчно доказателства, обосноваващи извода за липса на предпоставките по чл.19 от ДОПК. Излага подробни съображения в тази насока.

Моли оспорваният ревизионен акт да бъде отменен изцяло. Претендира разноски по делото.

Ответникът по жалбата – Директорът на Дирекция „ОДОП” – [населено място], в съдебно заседание и в писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва

жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Моли съда, при отхвърляне на жалбата да присъди юрисконсултско възнаграждение и разноски в полза на Дирекция „ОДОП” – [населено място].

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22221220008294-020-001/28.09.2020г./ л.32-33 от делото/, издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-128/18.02.2020г. / л. 56-57 от делото/ на директора на ТД на НАП – [населено място], за установяване на отговорност за задължения на „Виви Фешън1“ЕООД за КД за д.п. 01.01.2014 г. – 31.12.2016 г. и за ДДС за д.п. 01.01.2015 г. до 31.10.2016 г., като срока за завършване на ревизията е 3 месеца от датата на връчване на заповедта. Същата е връчена по електронен път на 05.01.2021г. Заповедта е изменена със ЗВР № Р-22221220008294-020-002/31.03.2021г./ л.29 от делото/, като срока за завършване на ревизионното производство е определен до 04.06.2021г. Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад / РД/ се съставя не по-късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок е спасен. РД е издаден с № Р-22221220008294-092-001/24.06.2021г. /л.34-43 от делото/. В законоустановения срок е постъпило възражение срещу РД. В срока по чл.119, ал.2 ДОПК е издаден РА № Р- 22221220008294-091-001/17.08.2021г./ л.46 – 53 от делото/,от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периодите, за които е възложена ревизията.

Установено е, че В. Д. М. е местно физическо лице, което на основание чл. 1, във връзка с чл. 8, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ е данъчно задължено за доходите, произтичащи от източници в България и в чужбина.

На ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22221220008294-040-001 от 13.01.2021 г., с което е изискана информация за имущественото състояние на лицето/размер на получените доходи и притежаваното от лицето движимо и недвижимо, банкови сметки и др./ за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2016 г., счетоводни справки и регистри, касаещи търговската дейност на „ВИВИ ФЕШЪН 1“ ЕООД за същите периоди и доказателства за начина на организация и управление на юридическото лице, в т. ч. и чрез упълномощаване на трети лице. В отговор от жалбоподателката са представени документи и писмени обяснения /подробно описани на стр. 3 и 4 от РД/, които след анализ от страна на органите по приходите са намерили отражение при формиране на правните констатации и основанията за облагане в РД и РА.

До В. Д. М. е изготвено и второ ИПДПОЗЛ с изх. №Р-22221220008294-040-002/31.03.2021 г., с което на лицето е указано да представи всички останали документи /без да са конкретно уточнени/, които са изискани, но не са представени с първото искане. От ревизираното лице не са ангажирани нови доказателства.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на М. А. С., резултатите от която са обективирани с Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22221521087914-141-001 от 31.05.2021 г.

На основание чл. 37, ал. 5 и чл. 57 от ДОПК са отправени искания за представяне на документи, справки и писмени обяснения от трети лица до „ПИБ“ АД и „ОББ“

АД, с които е изискана информация за притежаваните от В. Д. М. банкови сметки и движенията на парични средства по тях през разглежданите периоди. Получените в отговор справки с движенията по банковите сметки са намерили отражение при формиране на констатациите в РА и РД.

С Протокол №1727029/19.05.2018 г. към административната преписка са приобщени всички доказателства, събрани в хода на извършената ревизия по ЗДДС и ЗКПО на „ВИВИ ФЕШЪН 1“ ЕООД, приключила с РА №Р-22221217002879-091-001 от 12.12.2017 г.

При така изложената фактическа обстановка и след анализ на съборните в хода на ревизията доказателства, органите по приходите са приели, че е осъществен фактическият състав на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, предвид следните обстоятелства:

1. Установено е, че за периода от 13.06.2014 г. до 15.05.2017 г. В. Д. М. е вписана като управител и едноличен собственик на капитала на „ВИВИ ФЕШЪН 1“ ЕООД. С нотариално заверен договор от 09.05.2017 г. В. Д. М. е прехвърлила дружествените дялове на лицето Ц. А. Д.. Промяната е вписана в Търговския регистър на Агенцията по вписванията на 15.05.2017 г.

2. На „ВИВИ ФЕШЪН 1“ ЕООД е извършена ревизия, приключила с издаването на РА №Р-22221217002879-091-001/12.12.2017 г. В хода на ревизионно производство е установено, че дружеството е осъществявало търговия на дребно с облекла, включително чрез доставки с куриерско дружество /Е. Е./ до клиенти в страната. Съгласно представената от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, с ЕИК[ЕИК] справка за извършените продажби чрез куриер и получените във връзка с тях наложени платежи, органите по приходите са установили, че за периода от 07.11.2014 г. до 10.12.2016 г. /попадащ изцяло в обхвата на настоящото ревизионно производство/, „ВИВИ ФЕШЪН 1“ ЕООД е реализирало приходи от наложени платежи в общ размер на 565471,50 лв., разделени по месеци в табличен вид на стр. 4-6 от РА. Като получател на паричните средства в приложената от куриера справка е вписана М. А. С. – служител /продавач-консултант/ в ревизираното дружество за периода от 24.11.2014 г. до 15.05.2017 г.

Съпоставяйки данните от справката за изплатените наложени платежи с дневните финансови /З/ отчети от регистрираното на дружеството фискално устройство и вземайки предвид писмените обяснения на г-жа С., според които всички изплатени от куриерското дружество суми във връзка с извършените доставки на дрехи до клиенти в страната са предавани на ръка на управителката на „ВИВИ ФЕШЪН 1“ ЕООД - В. Д. М., без да се отчитат продажбите и без да се издадат касови бонове, органите по приходите са направили извод, че в случая се касае за укрити приходи от продажби, подлежащи на облагане по реда на ЗДДС и ЗКПО. След съобразяване на отчетените с фискалното устройство в обекта обороти и неотразените суми по платежните нареждания от справката на „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД, е установено, че в м. 12.2014 г., дружеството е надвишило задължителния оборот от 50000,00 лв., като реализираният облагаем оборот е в размер на 71340,50 лв., поради което е следвало да подаде заявление за регистрация при условията на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС до 14.01.2015 г. В резултат на изложеното и предвид факта, че в хода на ревизионното производство „ВИВИ ФЕШЪН 1“ ЕООД не е указало необходимото съдействие на органите по приходите и не е представило изисканите му по реда на ДОПК документи и доказателства, ревизията на дружеството е извършена по особения ред предвиден в чл. 122 и следващите от Кодекса. Установени са задължения по ЗДДС в размер на

63235,00 лв. за отделните данъчни периоди от м. 01.2015 г. до м. 04.2016 г. и от м. 06.2016 г. до м. 10.2016 г., по ЗКПО в размер на 11604,48 лв. за периодите от 2014 г. до 2016 г. и са начислени лихви за забава в общ размер на 13842,89 лв. РА не е обжалван и е влязъл в сила.

Предвид изложеното, ревизиращите са приели, че е налице и втората предпоставка за ангажиране на отговорност по реда на чл. 19, ал. 1 от ДОПК – наличие на поведение, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което са укривани факти и обстоятелства, необявени пред орган по приходите или публичен изпълнител.

Прието било също, че лицето е укрило известни му факти и обстоятелства, които по закон е било длъжно да обяви пред приходната администрация и за които е знаело. В тази връзка е посочено, че укривайки продажбите с наложен платеж, извършени с куриер, от жалбоподателката е постигнато незаконосъобразно намаляване на дължимия данък за внасяне по ЗДДС и ЗКПО. С тези си действия управителката е укрила дължими данъци, довели впоследствие до формиране на публични задължения за дружеството. Отделно при анализа на банковите сметки на лицето е установено, че за периода, попадащ в обхвата на ревизията, В. Д. М. е внасяла парични средства достатъчни да покрият задълженията на дружеството установени с издадения му РА. Предвид изложеното е направен извод, че е налице субективно отношение на жалбоподателката, която е била наясно със смисъла и значението на действията си, предвиждала е последиците и е искала или допускала тяхното настъпване, като умишлено е укрила факти и обстоятелства, които е била длъжна да обяви пред органа по приходите. В съответствие с това е направен извод за наличие на причинно-следствена връзка между поведението на ревизираното лице и невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството.

Относно наличието на изискуемата от закона предпоставка за ангажиране на отговорност по чл. 19, ал. 1 от ДОПК, а именно невъзможност дължимият данък и лихви да бъдат събрани от „ВИВИ ФЕШЪН 1“ ЕООД, е посочено, че от публичните изпълнители при дирекция „Събиране“ е направено пълно проучване на длъжника. Установено е, че дружеството не разполага с активи, движимо и/или недвижимо имущество и не притежава парични средства по банковите си сметки, поради което публичното вземане не може да бъде събрано от основния длъжник. Към момента дългът на дружеството е категоризиран като „несъбираем“.

При така установената фактическа обстановка е прието, че са налице условията за вменяване на отговорност по чл. 19, ал. 1 от ДОПК на В. Д. М. за задължения на „ВИВИ ФЕШЪН 1“ ЕООД, установени с №Р-22221217002879-091-001 от 12.12.2017 г. за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2016 г.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчнозадълженото лице е обжалвало РА № Р-22221220008294-091-001/17.08.2021г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], който е изцяло потвърден с Решение № 1766/19.11.2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП.

В хода на съдебното производство е изслушана и приета ССЧЕ / л. 216-221 от делото/, неоспорено от страните. Вещото лице след извършена проверка на документите, приложени по делото и тези в административната преписка е дало отговор на поставените му задачи.

От жалбоподателя са представени допълнително писмени доказателства/ л.222-229, л.344-362, л.383 от делото/ От трети неучастващи лица в процеса са изискани и представени писменни одаказателства, вкл. и на електронен носител /

206-208, л.211-213, л.339-340 от делото.

По делото са ангажирани и гласни доказателства.Разпитани са лицата Е. Б. М., М. А. С. и М. К. Б..

От показанията на свидетеля М. се установява, че същият познава жалбоподателката от много години и са приятели.Посочва също, че след като бащата на М. починал, къщата му , ведно с обзавеждането в нея била продадена.Същият посочва още, че в И. М. имала магазин, в който продавала дрехи, но не е запознат със начина на водене на счетоводството на същия.Твърди, че М., не му е споделяла за проблеми със служителите ѝ.

От показанията на свидетелката С. се установява, че през процесния период е работила като продавач в магазина на жалбоподателката в И., като стоките които са продавани са дрехи.Посочва още, че са осъществявани продажби на място в обекта и онлайн.За поръчките по телефон посочва, че са правени както на служебния, така и на личния и телефон, като се е налагало понякога да изпраща и снимки на дрехите.Твърди, че поръчките изплащала с нейното име но от името на дружеството, като изпълнявала нарежданията на жалбоподателката.Механизма бил тя да дава своето име и ЕГН да получава сумите от продажбите и да ги предава на ръка на В. М..Посочва още, че е предавала и разписката за получените суми, като управителката е идвала по различно време в магазина. Получените суми отбелязвала и записвала в тетрадка където описвали стоката и колко и за каква сума е продадена.При постъпването на работа свидетелката посочва, че била обучена като и било казано , че платежните трябва да са на нейно име.Издавани са касови бонове и фактури , но не за всички продажби и не за всички клиенти, което било указание то управителя на магазина.Такъв бил реда на работа на дружеството.

От показанията на свидетеля Б. се установява, че е работила в магазина по заместване за около месец, като задълженията и били да продава дрехи , да пуска касов бон поддръжка и аранжиране на магазина.Изпращането на пратки за клиенти е извършвано от управителя на магазина.Не и е казано да не пуска касови бележки, тъй като в този период имало много проверки от данъчните органи.

Не са ангажирани други доказателства от страните в производството.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, в частта мълчливо потвърден от Директора на Дирекция на „ ОДОП” – [населено място], поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Настоящият състав намира за неоснователни и оплакванията на жалбоподателя, че при извършването на ревизията, изготвянето на ревизионния доклад и ревизионния акт, както и при издаването на потвърдителното решение на Дирекция "ОДОП", са допуснати нарушения на принципите на служебното начало, на добросъвестност и право на защита, установени съответно в чл. 5 и чл. 6 от ДОПК. От посочените основни начала на данъчно-осигурителния процес органите по приходите следва да се ръководят в действията си на всеки етап от регламентираната с ДОПК процедура по установяване публичните вземания и нарушението им действително би довело до незаконосъобразност на извършените действия и издадените актове. В настоящия случай обаче от събраните по делото доказателства не се установява да са допуснати

такива нарушения. Обратно - при извършване на ревизията са спазвани всички законови изисквания, като констатациите на проверяващите органи са извършени изцяло на база служебно събраните от тях по съответния ред в хода на ревизията доказателства. Жалбоподателят е бил запознаван с всички действия и актове на приходната администрация и му е предоставена достатъчна възможност да реализира защитата си. От преписката не се установява при извършването на ревизията, събирането и обсъждането на доказателствата, и формирането на фактическите и правните им изводи, да е нарушаван принципа на служебно начало и добросъвестното упражняване от страна на ревизиращите органи по приходите на техните процесуални права, или същите да са извършили действия, надвишаващи законовите им правомощия. В хода на ревизията са събрани всички относими доказателства и от трети лица, приобщени по съответния ред от ревизиращия екип, съгласно изискванията на ДОПК.

При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му. РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен носител и приложен по делото (л.58-71 от делото). Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП. При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА № Р-22221220008294-091-001/17.08.2021г., не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта.

Видно от съдържанието на РА органите по приходите са приели, че е налице хипотезата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК. Съобразно разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК /в действащата към момента на извършване деянието редакция/, когато член на орган на управление или управител на задължено лице по чл. 14, т.1 и т.2 от ДОПК укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, той отговаря за несъбраното задължение. За да бъде ангажирана отговорност на това основание следва да са налице кумулативно предвидените от закона предпоставки, а именно: 1. Лицето, субект на отговорността, следва да има качеството на управител или член на орган на управление на задължено лице по чл. 14, ал. 1 и 2 от ДОПК към момента, за който са установени публичните задължения; 2. Да е налице поведение, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което са укрити факти и обстоятелства, които по закон субектът е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител; 3. Вследствие на това поведение да не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, т. е. да е

налице причинно-следствена връзка между поведението на субекта и невъзможността за събиране на публичните задължения; 4. Да е налице невъзможност установените публични задължения да бъдат събрани, посредством насочване на изпълнението към лицето по чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК.

В процесния случай безспорно е установено, че за периода от вписване на „ВИВИ ФЕШЪН 1“ ЕООД в Търговския регистър на 13.06.2014 г. до 15.05.2017 г. жалбоподателката е управител и едноличен собственик на капитала на дружеството. По силата на чл. 141, ал. 1 и ал. 2 от **Търговския закон/ТЗ/** дружествата с ограничена отговорност се представляват от управител, който организира и ръководи дейността им. Правомощията на управителя произтичат от закона и дружествения договор. Компетенциите му включват управленска дейност – организиране и ръководство на дейността на юридическото лице и дейност като волеизявяващ орган. Регламентираното от закона овластяване на представляващия юридическото лице да организира и ръководи дейността му, обосновава наличието на презумпция за знание за стопанското и финансово-икономическо състояние на дружеството, за сключване и изпълнение на търговските сделки и произтичащите от тях последици.

Налице е и изрично заявление от страна на жалбоподателката, че е била запозната със съдържанието на данъчните му декларации и че лично е подписвала съответните ГФО.

Налице е и изискуемият от закона елемент на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, а именно несъбираемост на вземането от „ВИВИ ФЕШЪН 1“ ЕООД. Видно от представените доказателства по делото, дългът на дружеството е несъбираем и същото няма движимо или недвижимо имущество с което да погаси данъчните си задължения. С оглед на горното напълно неотнормими са представените доказателства относно наличието на имущество лично на жалбоподателката и осъществените с него сделки, след като няма доказателства същата да го заприходила в счетоводството на дружеството като ДМА или налични средства. Изводите на органите по приходите не се опровергават и от приетата по делото ССЧЕ, която съдът кредитира като обективно и безпристрастно дадено. Видно от същото по сметките, собственостна жалбоподателката е имало движение, но тези сметки са лични, а не на дружеството.

Нормата на чл. 19, ал. 1 ДОПК изисква лицето не просто да не изпълни задължението си да заяви факти и обстоятелства, но и да ги укрие. Неизпълнението, което може да е резултат на различни причини, като разпоредбата изисква волево действие, т. е. укриването на факти и обстоятелства предполага наличие на умисъл, който обуславя и причинно-следствената връзка между действието респ. бездействието и невъзможността да бъдат събрани публичните задължения.

С оглед на събраните в хода на ревизията и в съдебното производство съдът намира, че и този изискуем елемент от отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК е доказан. Безспорно е обстоятелството, че на лицето М. А. С. е издаден РА №Р-22221517002832-091-001/23-11.2017 г. за определяне на задълженията й по чл. 17 от **Закона за данъците върху доходите на физическите**

ли(ЗДДФЛ) за периода 01.01.2014 г. - 31.12.2016 г. С влезлия в сила акт е установено, че ревизираното лице в качеството си на продавач-консултант на трудов договор, наето от „ВИВИ ФЕШЪН 1“ ЕООД, е извършвало продажби от свое име (нейното име и телефонен номер са изписани в разписките за получени суми), но изплащаните от куриерската фирма парични средства са отчитани и предавани на управителката на нейния работодател – В. М.. Безспорно е установено също, че в периода от 07.11.2014 г. до 10.12.2016 г. „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, е изплатило сума в общ размер на 565471,50 лв., представляваща наложени платежи за извършени продажби на дрехи чрез куриер, които са взимани от търговския обект на адрес, стопанисван от „ВИВИ ФЕШЪН 1“ ЕООД.

Видно от дадените свидетелски показания от свидетелката С., които съдът кредитира като последователни, логични и непротиворечиви, същата е извършвала онлайн търговия със стоки на дружеството по указания на управителя на същото. Начинът и механизмът на извършване на тези продажби е бил изрично указан на свидетеля още по време на наемането му на работа, сумите от продажбите, макар и получавани от С. са били предавани ведно с бележките за получаването им на управителя М., която е идвала в обекта по всяко време за да контролира продажбите. По нареждане на същия не е издаван касов бон или фактура на много от клиентите. Следва да се посочи, че тези показания са дадени от лицето и в хода на ревизионното производство и не се опровергават от събраните по делото писмени доказателства, както и от дадените свидетелски показания от другите свидетели – М. и Б.. Безспорно е установено и, че през процесния д.п. лицето работило като продавач в дружеството, чийто управител е била жалбоподателката, не е захранвало с големи суми банковите си сметки и не е придобивала недвижими имоти през посочените периоди, както и с обстоятелството, че трудовият ѝ договор с дружеството е прекратен на 15.05.2017 г. Липсват данни от страна на жалбоподателката да са предприети действия за търсене на отговорност за незаконосъобразно вменените на дружеството данъчни задължения с влезлия в сила РА, в резултат от умишлени и вредоносни действия на С. да продава от свое име и за своя сметка стоки, собственост на дружеството. С оглед на горното правилно органите по приходите са приели, че макар и действията по приемане на заявки, изплащане на стоки и получаване на заплащане за същите да чрез куриерски фирми да е осъществявано от служителката С., , търговската дейност е осъществявана от „ВИВИ ФЕШЪН 1“ ЕООД, което е стопанисвало обекта и е закупувало стоките, респективно е получавало приходите от продажбите, като неотчитането на тези продажби чрез издаването на касов бон от монтираното в обекта фискално устройство е осуетило възможността тези приходи да бъдат отчетени пред НАП.

В случая жалбоподателя, като управител на дружеството е бил наясно относно смисъла и значението на действията си, предвиждало е техните последици и е целяло или допускало настъпването на тези последици, което се доказва и от предприетите в последствие действия от жалбоподателката, а именно прехвърлянето на дружеството на трето лице през 2017 г. Доказателства които да оборят изводите на органите по приходите не бяха

представени и в настоящото съдебно производство.С оглед на което правилно органите по приходите са приели, че са налице и другите кумулативно изискуеми предпоставки за ангажиране на отговорността по чл.19, ал.1 от ДОПК, а именно: да е налице поведение, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което са укрити факти и обстоятелства, които по закон субектът е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител, както и в следствие на това поведение да не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, т. е. да е налице причинно-следствена връзка между поведението на субекта и невъзможността за събиране на публичните задължения.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният РА, потвърден Решение № 1766/19.11.2021г. е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде оставена без уважение.

Предвид изхода на спора, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира за основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви общо в размер на 116328.33 лв. Предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в процеса от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 9303.13 лв.На ответника следва да се присъдят и направените разноски за призоваване на свидетел в размер на 50.00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София- град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Д. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу РА № Р-22221220008294-091-001/17.08.2021г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – [населено място],потвърден с Решение № 1766/19.11.2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, с който е ангажирана отговорност по чл.19, ал.1 от ДОПК, в качеството ѝ на управител на „Виви Фешън 1“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за корпоративен данък в размер на 11604.8 лв. и за ДДС в размер на 63235.00 лв., ведно със съответните лихви за забава в размер на 41488.53 лв.

ОСЪЖДА В. Д. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП” - [населено място] сумата в размер на **9353.13**/девет хиляди триста петдесет и три лева и тринадесет стотинки/,представляваща юрисконсултско възнаграждение и разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване, пред Върховния

административен съд, в 14 – дневен срок, от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: